ihho kosſutab, ja keik puhtusſes ja kordas hoiab; keige eeſt mis rop ja jälk ennaſt hoida: ſedda nöutakſe nende käeſt, kes mitte üksi, waid teiste ſeltſis tahtwad ellada. Harimatta wiſid ja ſündimatta tembud tewad innimeſt teiste meleſt alwaks; ſepärraſt ärgo harrinego neid üksi.

8) Jummal on ſulle kui innimesſele keelt annud räkida; öppi ſeſt ſiis möiſtlikkult, ſelgeste ja lahkeste räkima. Sedda ſa öppid, kui märkad, kuida teiſed möiſtlikkult, ſelgeste ja lahkeste räkiwad. Ärra tulle omma könnega teiſe könne wahhele; ſeſt ſedda tewad harrimattad, tored innimesſed. Ärra anna enne wastuſt, kui küsſitakſe, ja ſiis rägi meelt mööda, auſaste ja wiſakalt. Selge palle ja möiſtlik könne on innimesſe keigeparremad eeſtkoſtjad.

9) Et möiſtlikkult könneleda öppi luggema ja kirjotama. Luggemisſe läbbi öppime Jummala ſanna ja innimeste mötted tundma; kirja läbbi anname teistele, kes meiſt kaugel on, teäda, mis meie mötleme. Möllemad tulletawad mele, mis muido unnustusſe pähhä olleks jänud. Kes ei möista luggeda egga kirjotada, ſedda pettetakſe ſaggedaste, ja kahhetſeminne, kullo, kahjo ja pahhandus on allati rummalusſe palk. Luggemisſe ja kirjotamisſega harrib innimenne omma mele möistuſt, ja tewad möllemad tedda kaſſolisſeks issiennesele ja teistele.

10) Armasta omma maad; ſeſt ſeäl olled ſa omma ello, omma öppetuſt, omma wannemid, omma ſöbro ſanud; temma ſees olled ſa omma lapſe ja noordusſe röömſaid päiwi näinud ja maitsnud. Öppi omma ma ſeädusſid tundma, ja täida neid holega. Kes omma ma kaſſo püab, ſe on issiennese ja omma wendade heateggija. Olgo ſiis ſo meleſt kallis, mis rahwaſt walgustab ja tedda liggimale aitab Jummala ja Jeſusſe Kristusſe pole, nenda kui kolid ja rahwa öppetusſed, waimolikkud ja waimolikkult kirjotud ramatud, n. t. ſ.

11) Öppi aegſaste tundma, miks pärraſt ſiin ilmas olled, ja mis ſa